

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKRAJNO SODIŠČE V BREŽICAH

SODBA
V IMENU LJUDSTVA

Okrajno sodišču v Brežicah je po Okrajnem sodniku Almiru Kurspahiću,
v kazenski zadevi zoper obd. **Nado Cesarec**, ki jo po pooblastilu zagovarjata odv.
iz Brežic in odv. iz Novega mesta
zaradi kaznivih dejanj opustitve zdravstvene pomoči po 178. čl. Kazenskega zakonika
(KZ-1) in ponarejanja listin po 3. odstavku 251 čl. KZ-1,
po obtožnem predlogu Okrožnega državnega tožilstva v Krškem, opr. št. Kt/0/1043/10
z dne 28. 01. 2012,
po opravljeni javni glavni obravnavi dne 23. 05. 2012 in dne 19.06.2012,
v navzočnosti obd. in okrajne državne tožilke,
dne 19. junija 2012,

RAZSODILO:

I. Obdolžena **NADA CESAREC,**

je kriva,

da je kot zdravnica, v nasprotju s svojo poklicno dolžnostjo ni pomagala komu drugemu, ki je bil v nevarnosti za življenje s tem, da dne 30.8.2010 v Brežicah, kot dežurna zdravnica ekipe nujne medicinske pomoči (v nadaljevanju: NMP) po razporedu dežurnega dela Zdravstvenega doma Brežice, ni odšla na kraj nezgode in ni pomagala hudo poškodovanemu kateri je padel z višine najmanj štirih metrov zaradi električnega udara na vodnikih nad tračnicami pri Železniški postaji v Brežicah in je bil zaradi poškodbe življenjsko ogrožen, saj je utrpel možgansko krvavitev in oteklino možganov, kljub dvema telefonskima razgovora s kraja nesreče in obvestila OKC o nezgodi, na kraj pa je poslala le tehnična delavca NMP, čeprav bi na podlagi 43. in 45. b člena Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS št. 98/99 z nadaljnjimi spremembami), 8., 1. odstavka 10. člena in 11. člena Pravilnika o službi nujne medicinske pomoči (Uradni list RS št. 57/2007 in 106/2008) in na podlagi 6. člena Kodeksa medicinske deontologije Slovenije, morala kot zdravnica ekipe za izvajanje NMP v najkrajšem možnem času skupaj s svojo ekipo iti na kraj nesreče in nuditi pomoč hudo poškodovanemu

S tem je storila kaznivo dejanje opustitve zdravstvene pomoči po 178. členu Kazenskega zakonika (KZ-1).

Na podlagi 178. člena Kazenskega zakonika (KZ-1) se obdolženki izreče

6 (šest) mesecev zapora.

II. Obdolženo **NADO CESAREC (osebni podatki kot zgoraj),**

se na podlagi 358. člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP)

oprosti obtožbe,

da je spremenila javno listino in jo uporabila kot pravo s tem, da je v času od dne 30.8.2010 do dne 31.8.2010 v Zdravstvenem domu v Brežicah, v dokumenta Protokol nujne intervencije št. 326, pri podatku anamneza, opis okoliščin z belilom zbrisala podatke, katere sta zabeležila tehnična zdravstvena delavca NMP, ki sta poškodovanca na kraju nesreče oskrbela in na novo vpisala podatke o anamnezi in sicer "stik z elektriko, opečen na roki, pri pri sebi (železniška postaja), padec" in na koncu protokola v obrazec komentar dopisala "zdravnik dosegljiv po mb" in Sprejem nujnih intervencij št. 435, v okence komentar, zapleti, dopisala s črnim kemičnim svinčnikom "imela na mb", čeprav pacienta ni videla in ni bila na kraju nesreče ter ni dajala nobenih navodil po telefonu in je takšna spremenjena protokola predložila k dokumentom NMP za dne 30.8.2010, ki morajo biti predloženi v arhivu NMP in ga je tudi pri izrednem nadzoru nad njenim delom pridobila komisija Zdravstvenega doma Brežice, ki je opravljala pregled njenega dela za navedeni dogodek v dežurni službi,

s čimer naj bi storila kaznivo dejanje ponarejanja listin po 3. odstavku 251. člena Kazenskega zakonika (KZ-1).

- III. Na podlagi prvega odstavka 95. člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP) mora obdolženka plačati stroške kazenskega postopka 1. do 5. točke drugega odstavka 92. člena ZKP v višini 56,88 EUR in sodno takso, ki bo odmerjena po pravnomočnosti sodbe.

OBRAZLOŽITEV:

1. Obdolženka je v zagovoru navedla, da glede kaznivega dejanja pod točko 1 obtožbe ni šlo za odklonitev nujne medicinske pomoči, saj se je ob enem dogajala stvar, ki je ni mogla pustiti. Imela je svoje delo, z notranjo urgenco in zunanjo urgenco. Ta dan je imela skupaj 57 pacientov, med 15 in 20 jih je bilo v ambulanti, 28 jih je imelo prvi pregled. Nekje ob 9.50 uri je prejela klic s 112, govorila je z natararico z železniške postaje, ki ji je rekla, da se je zgodila nesreča na železniški postaji in da rabijo pomoč. Želela je govoriti z osebo, ki je natančno videla nesrečo. V tem času je njena sestra v ordinacijo pripeljala osebo, ki je kolabirala, bruhalo je in imela krče v trebuhu, spremljevalec pa je prosil za pomoč in rekel, da bo umrla. Povedali so ji, da je padel delavec, da je opečen in vprašala je to osebo, če je še živ in ji je rekla, da je še živ. Glede na izkušnje se je odločala, ali na 112 poklicati Krško, s katerimi niso imeli pogodbe, prav tako je od Krškega do železniške postaje večja razdalja kot od njih, ali naj pošlje njihove tehnike. Odločila se je poslati tehnike, ki so izobraženi in opremljeni in vedo, da lahko pokličejo zdravnika, če je to potrebno. Konkretno so imeli mobilni telefon kot zvezo. Med tem časom, ko so tehniki odšli, je odšla do portirja, da vidim, kaj se dogaja, med tem časom je pacientki ki je kolabirala vstavljala avtotransfuzijo. Slišala je sireno

in je rekla naj hitro pokliče na sam kraj, ker ni vedela kaj se dogaja. Govorila je s , ki ji je rekla, da je živ. Tehniki vedo, da morajo klicati zdravnika, vendar ni dobila nobenega odgovora nazaj in klica od nobenega. Vse se je pa razpletlo takoj. Primer, ki ga je obravnavala v ordinaciji, je bil enako težak kot klic. Razmišljala je tudi in videla, da potekata dve stvari naenkrat in si je rekla, da v kolikor bo potrebno, je še en avto in tehnik v zavodu in so tam pod plavo lučjo takoj. Takrat v zdravstvenem domu ni bilo nobenega drugega zdravnika, v njenem nadstropju, videla je le zjutraj moža, da je prišel v službo. Tekle so v sosednjo ordinacijo, k dr. , pa ga ni bilo, tudi direktorja ni bilo ta dan v službi. Ta dan je bila „deklica za vse“. Vedela je, da je najbolj važno, da poškodovanec pride v bolnišnico, zato je sestri naročila, da pokliče kirurga. Govorila je z dr. in mu povedala, da bodo pripeljali poškodovanca in da naj bodo v pripravljenosti. V vsakem trenutku je ravnala po svoji vesti in izkušnjah. Tudi interni nadzor je pokazal, da ni bilo nič narobe in da je prav ravnala. Enako je tudi ugotovil nadzor Zdravniške zbornice, ki je priporočil, da je potrebno to pravno nasloviti tudi na ministrstvo, v primeru, da se to še kdaj ponovi. Glede kaznivega dejanja pod točko 2. obtožbe pa je navedla, da je protokol uradna listina in da za zdravnika pomeni napotnico. Tehnik ga ne bi smel izpolniti, anamnezo pa spremlja obd. in je šef, ki odgovarja za to. To je listina, ki gre anesteziologu ali kirurgu. Tisti dan se je usedla s tehniko nekje med 12 in 12.30 uro in jim povedala, da so izpolnjevali protokol brez nje. pa je rekla, da mu anamneze ne bo priznala in bo to z „edigsom“ popravila. To je vedel. Direktor je o tem bil obveščen ustno naslednji dan. Naslednji dan je protokol podpisala in je verodostojen. Pisno je tudi dala šefu splošne in šefu reševalne službe, da je protokol popravljen. Isti dan je šefa reševalne službe o tem, da je protokol popravljen obvestila po telefonu in da je to opozorilo tehnikom, da se to ne dela, edukativne oz. vzgojne narave. , ki je šef reševalne službe, je tudi rekla, da se nujna medicinska pomoč postavi v tiste okvirje in naj se z njimi pogovori. Vsega ni popravljala, ker je to kaznivo, številke ali kaj drugega, ampak samo anamnezo, ker je to njeno. Po tem dogodku se je nekaj premaknilo, tako da imajo sedaj en protokol, ki ga izpolni zdravnik in en za reševalca, če bo ta isti bil brez zdravnika. Isti dan je ob 14.30 uri pogledala, poškodovanca in prosila za strokovno pisno mnenje, ki ga ima od kirurga in anesteziologa in kažete, da ni opustila pomoči, njena prisotnost pa naj ne bi vplivala na razplet stanja na terenu. Za dežurstvo se je vedelo že v mesecu juniju, sicer pa iz meseca v mesec. Glede Ekipe „1B“ nujne medicinske pomoči je nosilec javni zavod z direktorjem, sama pa je le sodelavec, ki opravlja svoje delo, sicer pa ekipo sestavljata dva tehnika in zdravnik po razporedu. Gospa s katero je govorila ji je povedala, da je poškodovanec na železniški postaji in da potrebuje pomoč ali reševalno vozilo. Še eno osebo je zahtevala, ker ji ni dovolj strokovno pojasnila situacijo in ni imela dovolj podatkov o tem, iz prakse pa ve, da so podatki velikokrat nezanesljivi. Druga osebo ji je rekla, da je poškodovanec padel, da je prišlo do stika z elektriko in da je opečen. Zveza je bila slaba, glede na izkušnje pa je ocenila, da je šlo za poškodbe pri delu. Koliko časa je trajal ves razgovor, se ne spomni. Vsi pacienti se

vodijo, nekaj v dežurni knjigi, nekaj v redni, razviden je tudi čas. Oseba, ki je kolabirala je prišla nekje v istem času, kot je prejela klic. Videla jo je skozi vrata, šlo je pa za _____ iz Jesenic na dolenskem, ki jo je spremljala njej neznana moška oseba. Od _____ ima tudi pisno, da je odklonila nadaljnjo diagnostiko in obdelavo, saj ji je svetovala, da gre v bolnico. Njeno delo je bilo le, da jo pripelje v normalno stanje. V tem primeru je klicala tudi urologa v Novo mesto. Sestri obd. je ime _____, ki je srednja medicinska sestra in ni izučena. _____ je potrebovala enako pomoč kot poškodovanec s klica 112, saj je bila v nezavesti, potna, imela je mrzlo kožo, bila je bleda, krčila je noge in ni se odzivala. Morali so jo z vodo dvakrat polivati. To je videla tudi _____, ki je takrat prišla skozi njena druga vrata. O tem dogodku je razlagala v strokovnem zunanjem nadzoru, ko sta prišla pokojni dr. _____ in dr. _____ in je ta dogodek tudi navedla, to ima tudi pisno. Strokovni nadzor zdravniške zbornice ni ugotovil, da je opustila nujno medicinsko pomoč. _____ je vnesla v njen karton, o tem obstaja zapisnik. Imela je tudi nadzor z ZZZS. Protokol nujne medicinske pomoči izpolni praviloma zdravnik, tehnik pa po nalogu zdravnika oziroma njegovem nareku. Protokola ne izpolnjuje zdravnik, ki ni bil na kraju, razen anamneze. Popravila je rubriko anamneza opis okoliščin in napisala: stik z elektriko, opečen na roki, pri sebi je (železniška postaja, padec?), prav tako je dopisala v rubriki komentar: zdravnik dosegljiv po MB !!!, in se podpisala pod rubriko izpolnil. V obrazcu sprejem nujnih intervencij na list. št. 43 spisa je pod rubriko komentar, zapletil dopisala: zveza na MB, kar pomeni, da so z ekipo na zvezi po mobilnem telefonu. Mobilnih telefonov od tehnikov takrat ni imela, prav tako ni mogla klicati iz lastne pisarne ampak od operaterjev. Anamnezo vedno piše zdravnik in jo je v konkretnem primeru napisala na podlagi klica. Obd. je še navedla, da ni pravilo, da se poškodovanca najprej pripelje na plato in potem v bolnišnico. Poškodovanca se včasih pripelje na plato zdravstvenega doma, ker je njegovo stanje že stabilizirano, oziroma mu lahko takšno pomoč tudi ponudijo, da se stabilizira, lahko pa se stabilizira na kraju samem, tako da tu ne gre za pravilo. Načeloma pa poškodovanec mora priti do bolnišnice. V konkretnem primeru je ravnala tako da je bila na zvezi z ekipo in jim naročila, da ga takoj pripeljejo v bolnico. Pri diktatu pa je dodatno pojasnila, da jim ni naročila, da pa tehniki glede na oskrbo poškodovanca vedo, da je potrebno peljati v bolnico. Govorila je le s _____ in jo vprašala kaj je s pacientom in ali je še živ. Po tem je bil klic prekinjen. Z nobenim drugim ni govorila v zvezi s samo zadevo.

2. Sodišče je v dokaznem postopku zaslišalo pričę

prebralo listinske dokaze in sicer: obvestilo o telesni poškodbi na list. št. 4, uradni zaznamek o zaznavi kaznivega dejanja na list. št. 5, razpored urgence avgust 2010 na list. št. 14 spisa, odredbo o izrednem internem nadzoru z zapisnikom na list. št. 15 – 17, potrdilo in zapisnik o zasegu predmetov na list. št. 21 – 24, zapisnik drugega sestanka nadzorne komisije na list. št. 25–26, zapis dogodka v zvezi z

ugotavljanjem nujne medicinske pomoči na list. št. 27, pisni povzetek okoliščin sprejema poškodovanega na list. št. 29 spisa, podatki o klicu na 112 na list. št. 30 spisa, potrdilo in zapisnik o zasegu premetov na list. št. 31 – 34 spisa, uradni zaznamek o zaznavi kaznivega dejanja na list. št. 35 spisa, obrazec protokola nujne medicinske pomoči na list. št. 36 spisa, potrdilo o zasegu predmetov in zapisnik na list. št. 37 – 40 spisa, izpis pacientov k poročilu na list. št. 41 spisa, prijavo izrednega dogodka na list. št. 42 spisa, sprejem intervencij na list. št. 43 spisa, pravilnik o službi nujne medicinske pomoči na list. št. 50 – 55 spisa, obvestilo izvajalcu o opravljenem izrednem nadzoru zavoda s prilogami na list. št. 57 – 71 spisa, izpis pacientov k poročilu na list. št. 72 – 113 spisa, izpis iz evidence pravnomočnih odločb v postopku o prekršku na list. št. 123 spisa, potrdilo iz kazenske evidence na list. št. 124 spisa, dopis ZZZS na list. št. 167 spisa, posredovanje podatkov ZD Brežice na list. št. 168 spisa, priloge B3 spisa, pooblastilo v prilogi B4 spisa, izjavo v prilogi B5 spisa, priloge C1 – C4 spisa in 6. člen kodeksa medicinske deantologije v prilogi C5 spisan ter poslušalo posnetke v prilogi A1 spisa.

Glede tč. I. izreka

3. Sodišče na podlagi izvedenega dokaznega postopka zaključuje, da je obdolženki kaznivo dejanje opustitve zdravstvene pomoči po čl. 178 KZ-1, v celoti dokazano. Zagovoru obd. po oceni sodišča v zv. z okoliščinami enako nujnega primer, kot je bil obravnavani pod obtožbo sodišče ni sledilo, saj je ta ovržen z dokazi izvedenimi na glavni obravnavi. Prav tako je zagovor obd. tudi v preostalem delu nekonsistenten in v nasprotju z izvedenimi dokazi.
- V postopku je nesporno ugotovljeno, da je kritičnega dne obd. bila del ekipe, ki je bila zadolžena za nudenje nujne medicinske pomoči (razpored na l. št. 14 spisa in in zapisnik na l. št. 25 spisa). Prav tako je nesporno ugotovljeno, da obd. kritičnega dne ni odšla z ekipo nujne medicinske pomoči na železniško postajo, kjer se je nahajal ponesrečeni . Obd. svojo obrambo gradi na okoliščini, da je bila tega dne preobremenjena, v istem trenutku pa je tudi imela enako težak nujen primer in zato se je odločila ostati v ordinaciji ter oskrbeti pacientko. Takšnemu zagovoru sodišče ni sledilo, dokazni postopek pa je pokazal, da se primera nista zgodila sočasno, kot to želi prikazati obd. v svoji obrambi, ampak se je primer z zgodil preden je obd. prejela nujen klic s 112. Obd. v zagovoru navaja, da je v trenutku, ko je stopila v njeno ordinacijo in jo je sestra sprejela, ravno držala telefon v roki in govorila z , natararico z železniške postaje. Obd. sicer navaja da naj bi to bilo ob 09.50 uri, vendar je po oceni sodišča to očiten lapsus obd., saj je iz posnetkov zaseženih v Zdravstvenem domu Brežice (potrdilo in zapisnik o zasegu predmetov na l. št. 21-24 spisa) v prilogi A1 razvidno, da je z in govorila okrog 10.45 uri kritičnega dne, saj je operaterka ob tej uri prejela prevezan klic s klicnega centra 112, pogovor med in preden je ta prevezala k obd. pa je trajal 19 sekund. Da je šlo za prevezavo klica ob približno tej uri je razvidno tudi iz

podatkov o klicu Uprave RS za zaščito in reševanje na list. št. 30 spisa iz katerih izhaja, da je na 112 poklicala ob 10.46 uri, njen klic pa so takoj prevezali v Zdravstveni dom Brežice. Obd. je nato opravila razgovor tako z , kot tudi . Slednje izhaja iz izpovedi obeh navedenih prič, sam razgovor pa je glede na uro posnetka telefonskega pogovora med obd. in trajal kakšni dve minuti, saj je obd. okrog 10.47 uri že tej odredila, da tehnikoma () naroči, da gresta sama na teren in v nasprotju s svojim zagovorom, izrecno naročila, da pripeljeta ponesrečenca na plato. Slednje potrdi v izpovedi tudi , razvidno pa je tudi iz posnetka telefonskega pogovora med in ob okrog 10.50 uri, ko mu pove, „Dej na plato pripeljite, je rekla“, pri čemer je na izrecno vprašanje, kdo ji je to naročil, da tako pove izpovedala, da je to bila obdolženka. Iz pregledanih posnetkov izhaja, da je obd. ponovno klicala tehnika ob okrog 10.55 uri, ko je govorila s , pogovor je trajal 56 sekund, klicala pa jo je iz telefonske centrale zdravstvenega doma, ki se po osebnem vedenju sodišča nahaja v pritličju stavbe, takoj na samem vhodu v zdravstveni dom. Obd. je v svojem zagovoru navedla, da je glede na njeno stanje oskrbela tako, da ji je vstavila avtotransfuzijo in odšla k , da vidi kaj se dogaja in pokliče na teren, to je bil klic ob 10.55 uri.

Iz izpisa obravnavnih pacientov kritičnega dne izhaja, da je zdravstvena kartica bila evidentirana ob 10.45.36 uri, obd. pa jo je v svoji ordinaciji programsko v svojem osebnem računalniku obravnavala od 11.09.17 ure do 11.10.55 ure. Iz izpovedi priče , ki je zaposlena kot sestra v ordinaciji obd. izhaja, da je oskrba trajala kakšnih 10 minut in obd. je bila ves čas zraven. Iz časa posnetkov telefonskih pogovorov je jasno razvidno, da je obd. v času od cca. 10.45 do vsaj 10.56 ves čas telefonirala oz. bila na poti med ordinacijo, ki se nahaja v prvem nadstropju zdravstvenega doma do telefonske centrale v pritličju stavbe. V tem času, kot to želi prikazati tako obd. kot tudi njena zaposlena, po oceni sodišča obd. ni mogla oskrbovati , ki je bila v tako težkem stanju, da je celo izgubila zavesta. Takšne zaključke sodišča potrjuje tudi dejstvo, da ni znala pojasniti, kako to, da je bila zdravstvena kartica evidentirana v terminalu ravno ob 10.45.36 uri in kako je sploh do zdravstvene kartice prišla, saj jo je ta imela v torbici na vozičku, pove pa da po torbici ni iskala kartice. tudi izrecno izpove, da se v nujnih primerih najprej ukvarjajo s pacientom potem pa z administracijo. Navedeno dokazuje očitno dejstvo, da je po oceno sodišča zagotovo prišla v ordinacijo prej, pred časom administrativne obravnave ob 10.45.36 uri in šele ko sta jo z obd. oskrbeli, je zdravstveno kartico evidentirala pri sebi v sistemu. Takšno postopanje v nujnih primerih bi bilo življenjsko, logično, humano in v skladu z zdravniško etiko, saj v primeru življenjske ogroženosti zdravstveno zavarovanje ni pomembno, še manj pa predhodno evidentiranje. Med tem časom je , kot tudi sama pove počivala in bila pod avtotransfuzijo – z nogami kvišku. Avtotransfuzijo šele v zaključni besedi obd. pojasni, čeprav se je čez ves postopek vlekla rdeča nit, da gre pri avtotransfuziji za kompleksen zdravniški

prijem, za katerega medicinska sestra ni usposobljena. Da se je obd. ravno v času med 10.46 uri in 10.59 uro ukvarjala predvsem s telefoniranjem tako

in na terenu v telefonski centrali v pritličju stavbe, kaže tudi dejstvo da samo v času med 10.46.36 uro in 10.59.33 uri obd. ni bila aktivna v svoji ordinaciji na osebem računalniku, sicer pa pred tem in po tem času na nekaj minut, kot je to razvidno iz priloge C2 spisa. Prav tako je iz iste evidence razvidno, da ni bila programsko aktivna v smislu obdelave pacientov med 10.15.49 uro ko je obravnavala pacientko do 10.46 ure, ko je obravnavala pacienta, kar se sklada s tem, da je na podlagi vsega navedenega mogoče zaključiti edino to, da je obd. v tem času imela v obravnavi in da je z njo zaključila, saj je ob zadnje navedeni uri že obravnavala pacienta ki je dopustil možnost, da je tega dne dvignil dne le recept, kar potrjuje tudi njegovo kratko obravnavo s strani obd. in pa v tej smeri tudi pojasnilo priče Priča je izpovedala, da se je k obd. v ordinacijo napotila okrog 10.30 oz. malo pred enajsto tega dne in vmes odšla le na WC, vendar je po oceni sodišča ob ostalih izvedenih dokazih ta ura bila zagotovo pred 10.46 uro, ko je obd. že prejela prvi klic, saj pove, da je obd. skupaj z videla v previjališču, kako drži pacientki noge v zrak, kar sodišče glede na pojasnilo obd. razume kot dajanja avtrotransfuzije, ni pa mogla v istem času biti deset minut v previjališču ob in telefonirati ter obenem biti pri v telefonski centrali.

Takšno pojasnjevanje okoliščin sodišče ne sprejema. Da se je primer z v povezavi z evidenco obravnavanih pacientov v prilogi C2 spisa odvijal ravno okrog 10.30 ure in s tem pred nujnim klicem, izhaja tudi iz izpovedi tako kot tudi njenega moža. Tudi je v svoji prosti izpovedi najprej rekla, da je bil nujen klic med oskrbovanjem, vendar je s tem po oceni sodišče želela le dodatno poudariti sočasnost obeh primerov, takšna izpoved pa ni skladna niti z zagovorom obd., saj ta pove, da je telefonirala in videla v kolapsu vstopiti v ordinacijo. je sicer potem svojo izpoved spremenila, vendar šele na izrecno vprašanje sodišča in tožilstva in po oceni sodišča neverodostojno, saj je iz celotne ocene njenega pričanja, ki jo bo sodišče podalo v nadaljevanju očitno, da v bistvenih delih očitno priča v korist obd. kot svoje delodajalke. Iz obd. zagovora prav tako izhaja, da bi sicer odšla na teren, vendar ni imela nobene zamenjave v zdravstvenem domu, saj ni bilo nobenega. Dr. sta s sestro celo iskali, pa ga ni bilo in je bila tega dne „deklica za vse“. Vtisu preobremenjenosti, kot ga je v obd. želela ustvariti, sodišče ni sledilo. Prav tako tudi ne, da je bila tega dne sama za vse in ni imela koga prositi za pomoč, ko pa že v svojem zagovoru pove, da je videla moža zjutraj priti v službo iz podatkov o prisotnih zdravnikih pa je razvidno, da je tega dne v dopoldanskem času ob obd. v zdravstvenem domu delalo še sedem zdravnikov. Od tega kot pove štirje zdravniki v istem nadstropju kot ima ordinacijo obd. od katerih je eden bil mož obd. Pri tem sodišče, glede na splošno znano dejstvo ugotavlja, da gre za relativno majhen zdravstveni dom, kjer se ordinacije zdravnikov nahajajo zelo blizu ena druge in tudi zdravniku iz drugega nadstropja ali pritličja po oceni sodišča, ni noben fizični ali časovni problem v nekem nujnem primeru nadomestiti

kolega zdravnika. Da je takšna praksa je v svoji izpovedi potrdil tudi direktor zdravstvenega doma dr. . Zagovoru obd., da sta s sestro trkali na vrata ordinacije dr. sodišče prav tako ni sledilo, saj dr. tega dne ni bil v službi, da pa obd. v tako majhnem zdravstvenem domu za zdravnika, ki ima ordinacijo nasproti nje tega ne ve, pa sodišče ni sprejelo kot verodostojen zagovor. Sicer pa bi lahko, če bi to obd. želela poiskala katerega koli od štirih preostalih zdravnikov, ki so tega dne delala samo v istem nadstropju kot obd.. Takšno neizrabljeno možnosti obd. posredno potrdi v zaključni besedi, ko pove da bi tega dne lahko zaprosila za pomoč vsaj dr. , svojega moža dr. ali dr. . Tudi del zagovora obd. da tega dne ni imela mobilnih telefonov od tehnikov in ni mogla klicati iz lastne pisarne ampak le od operaterja, je ovržen z izpovedjo , ki je jasno izpovedala, da je klicala ekipo na terenu najprej z dežurnega mobitela, ki ga imajo v škatli, potem šele s stacionarnega, vendar je ni dobila, obd. pa je šele ko je slišala sireno odtekla do vratarke. Slednje se ujema tudi z ugotovitvami policije, kot to izpove priča . Tudi je navedla, da so večini znani telefoni na terenu. Obd. je prav tako v zagovoru navedla, da je ekipi nujne medicinske pomoči naročila, da poškodovanca takoj odpeljejo v bolnišnico, kar je ovrženo tako s poslušanjem posnetkov pogovorov, kot tudi z izpovedmi prič in , razvidno pa je tudi zapisnika komisije za izredni interni nadzor na l. št. 26 spisa. Obd. je sicer pri diktatu zagovor v tem delu spremenila, vendar po oceni sodišča glede na ugotovljeno neprepričljivo, saj je le navedla, da tehnika glede na oskrbo pacienta sama vesta, da je pacienta potrebno peljati v bolnišnico. Tudi pomislek obd. v zv. z njeno obveznostjo kot zasebnega zdravnika aktivno sodelovati v nujni medicinski pomoči je ovržen z izpovedjo , obd. pa je glede na notranji ustroj in razpored dežurstev ter določila Zakona o zdravniški službi, čl. 45b, dolžna aktivno sodelovati pri nujni medicinski pomoči tako kot v zavodu zaposleni zdravniki.

4. Sodišče je sledilo izpovedim prič in , ki sta skladno opisali potek dogodkov tega dne in da sta večkrat obd. opisala kaj se je zgodilo. Da je dejansko do poškodb prišlo je razvidno tudi iz obvestila o telesni poškodbi na l. št. 4 spisa in poročila Slovenskih železnic z dne 31. 08. 2010 na l. št. 42 spisa. Neorientirana časovna opredelitev navedenih prič glede trajanja pogovorov, pa je po oceni sodišča razumljiva glede na časovno distanco in resnost obravnavane situacije, saj so izvedeni posnetki pokazali, da je pogovor med obd. in pričama tekkel med dvema in tremi minutami, oba pa sta obd. v tem času jasno povedala, da gre za električni udar delavca na železniški postaji in padec z višine. Slednje v zagovoru potrdi tudi obd., ko pove, da so ji rekli, da gre za opečenega delavca, ki je padel in da je še živ, vedela pa je da je poškodovanca oplazila elektrika, saj je to razvidno iz posnetka telefonskega pogovora v prilogi A1 med obd. in . Tudi in skladno in verodostojno izpove o dogodkih kritičnega dne in sicer, da ju je najprej poklicala in jima povedala, da se je zgodila nesreča, zato sta čakala v reševalnem vozilu, nakar jima je po naročilu obd. rekla, da gresta sama na teren in pripeljeta ponesrečenca

na plato. Slednje potrdi tudi [redacted], izhaja pa tudi iz posnetka pogovora med [redacted] in [redacted]. [redacted] se na glavni obravnavi ni spomnila skoraj nobenih detajlov, tudi ne ob poslušanju posnetka pogovora med obd. in njo, kot razlog pa je navedla časovno distanco in stresnost dogodka. Prav tako se ni spomnila zapisa na l. št. 27 spisa iz katerega izhaja potek dogodkov tega dne, je pa prepoznala svoj podpis, iz vsebine pa izhaja, da je zapis opravila ravno [redacted]. Takšno izpoved sodišče ocenjuje kot neverodostojno, saj gre za izreden dogodek, ki si ga povprečen človek zapomni, saj ni vsakdanji, slednje na izrecno vprašanje sodišča potrdi tudi sama [redacted]. Iz navedene listine v spisu, je jasno razvidno, da tehnika od obd. nista dobila nobenih navodil za nadaljnjo oskrbo, kar se sklada z vsebino posnetka pogovora med [redacted] in obd. ter da sta se glede na stanje poškodovanca sama odločila obvestiti reanimacijsko ekipo v bolnišnici. Navedeno potrdi tudi [redacted], poškodovanca pa sta namesto na plato zdravstvenega doma odpeljala v bolnišnico Brežice. V nasprotju s [redacted] je [redacted] po oceni sodišča v vseh bistvenih elementih izpovedoval verodostojno in skladno kot takrat, ko je svoje izjave dajal policiji oz. skladno z zapisom dogodka na l. št. 27 spisa. Priča [redacted] je jasno izpovedal, da ekipo nujne medicinske pomoči „IB“, kot jo ima Zdravstveni dom Brežice, sestavljajo zdravnik, tehnik in voznik, kar v zagovoru potrdi tudi obdolženka. Prav tako je navedel, da se v nujnih internih primerih pokliče na pomoč zdravnika iz zdravstvenega doma, da pomaga oz. nadomesti in si kolegi v primeru dveh nujnih primerov pomagajo med sabo. Takšna izpoved [redacted] je po oceni sodišča življenjska in izkustveno gledano operativno logična, da pa je konkretnega dne to bilo tudi omogočeno, pa je razvidno iz spredaj navedenega potrdila zdravstvenega doma o prisotnih zdravnikih tega dne. Iz izpovedi [redacted] vezano na vsebino uradnega zaznamka na l. št. 49 spisa prav tako izhaja, da bi obd. tega dne v skladu s Pravilnikom nujne medicinske pomoči morala iti na kraj, da pa je v praksi drugače in se zdravniki o tem odločajo sami, kar je po oceni sodišča neposredno razvidno tudi iz določil navedenega pravilnika kjer možnost odločanja o tem ali zdravniki kot del ekipe nujne medicinske pomoči gredo na kraj nesreče ali ne, ni razvidna. Iz izpovedi prič [redacted] in [redacted], ki v bistvenih delih izpovedi nieta skladno izhaja, da sta v zdravstveni dom prišla zaradi zdravstvenih težav [redacted], ki je imela bolečine, krče in do ordinacije je tudi bruhala ob vstopu v ordinacijo pa ne več, v nasprotju z zagovorom obd. in izpovedjo [redacted]. Sodišče ob tem na podlagi izpovedi [redacted] dopušča možnost, da je [redacted] v nadaljnji oskrbi ponovno bruhala, saj je bila v nezavesti in o tem pred sodiščem ni mogla izpovedovati. Zdravstveno izkaznico je [redacted] glede na njeno izpoved imela pri sebi, [redacted] pa pove, da jo je imela v torbici, ki jo je dal na voziček, ko jo je pripeljal pred vrata ordinacije. Slednje je logično, saj [redacted] v ordinacijo ni vstopil, [redacted] pa je ob vstopu v ordinacijo že izgubila zavest, za žensko osebo pa je običajno, da ima torbico, v njej pa dokumente. [redacted] je na izrecno vprašanje tudi odgovoril, da je bila zdravstvena kartica v torbici. [redacted] je izpovedala, da je oskrba trajala kakšnih deset minut in da je ni zapuščala. Okoliščin evidentiranja kartice v čitalcu ob 10.45.36 uri [redacted] ni pojasnila in je po oceni sodišča poskušala

nepričljivo prikazati, da je ob tistem, ko je prišla sproti vtaknila kartico v terminal, kar je po oceni sodišča neživljensko in nasprotju z izpovedjo , ko ta pove, da se najprej ukvarjajo s pacientom potem pa z administracijo. Takšno izpoved sodišče ocenjuje kot očitno v bran in podporo okoliščin v prid obrambe obd. Logično je in v skladu z drugimi izvedenimi dokazi in kot tudi sama pove, da so najprej oskrbeli in nato, ko je prišla k sebi opravili tudi administracijo. je jasno povedala, da je še nekaj časa ostala v ordinaciji po tistem ko je prišla k sebi. To je tudi skladno z izpisom v prilogi C2 spisa, saj je razvidno, da jo je obd. osebno obravnavala ob 11.09.17 uri, dokončno pa je z zaključila ob 11.14.39 uri. Tudi pove, da je ostala v ordinaciji kakšnih pol ure ali več.

5. Iz stališča Zdravniške zbornice z dne 09. 02. 2011 v prilogi B3 spisa izhaja, da ta ni ugotovila kršitev oz. opustitev zdravniške pomoči, saj naj bi obd. stanje na terenu spremljala aktivno in obenem oskrbovala nujno stanje v ambulanto. Iz stališča Zdravniške zbornice je tudi med drugim razvidno, da se mora obd. dodatno izobrazevati s področja prepoznave in oskrbe nujnih stanj, kar po oceni sodišča kaže na to, da obd. v dani situaciji po stališču stanovske zbornice ni ustrezno prepoznala konkretnih nujnih stanj, čeprav po njihovem mnenju niso našli znakov opustitve zdravniške pomoči. Kot izhaja iz stališča zdravniške zbornice je komisija nadzor opravila dne 06. 12. 2010 in šele v tem postopku je kot razlog neodziva obd. na nujen klic v konkretnem primeru naveden sočasen nujen primer, saj se ta v primeru internega nadzora, ki ga je odredil direktor zdravstvenega doma neposredno po dogodku nikjer ne navaja. Sodišče se s takšnimi zaključki glede na izveden dokazni postopek ne strinja in stališčem stanovskih zbornic ni zavezano slediti. Edino sodni postopek je tisti, ki omogoča oceno tako dejanskega stanja kot tudi okoliščin posameznega primera. Gre za interni, upravni postopek in takšno mnenje po oceni sodišče ne sodi v rang izvedeniških mnenj, na podlagi specialnih znanj, ki jih sodišče nima, kot to posredno želi poudariti obramba obdolženke. V konkretnem primeru v prvi vrsti gre za tehtanje vseh v postopku ugotovljenih okoliščin s sodno oceno vseh na glavni obravnavi izvedenih dokazov in na koncu do dognanja materialne resnice in sodnih zaključkov tako ugotovljenega stanja. Takšno postopanje je po ustavi in pozitivni zakonodaji edino pravično, zakonito in omogoča varovanje pravic posameznika. To interni upravni postopek ne omogoča, zato ga sodišče tudi zavrača in ne sprejema v smislu relevantnega dokaznega sredstva. Ob tem pa sodišče še ugotavlja, da je tudi pomislek zbornice v zv. s sočasnostjo nujnih stanj, glede na konkreten primer, v dotičnem zavodu rešen z medsebojnim nadomeščanjem, kot izhaja spredaj. Iz zapisnika sestanka nadzorne komisije za izredni nadzor na l. št. 25 spisa, ki jo je imenoval direktor Zdravstvenega doma Brežice, dr. in se je sestala dne 10. 09. 2010, je namreč razvidno, da je obd. takoj po prijemu klica napotila ekipo z dvema tehnikoma na teren, ki je poškodovanca kljub odsotnosti obd. ustrezno oskrbela in tudi obvestila intenzivno enoto Splošne bolnišnice Brežice o prihodu s

poškodovancem. Komisija je v svojih zaključkih prav tako predlagala direktorju zdravstvenega doma, naj pisno opozori vse izvajalce nujne medicinske pomoči na nujnost prisotnosti celotne ekipe na terenu. Na podlagi takšnih zaključkov imenovane komisije sodišče sklepa, da bi obd. morala iti na teren, iz zapisnika in zaključkov pa ni razvidno, da je obd. imela sočasen nujen primer in se ta kot takšen v pojavi šele v postopku strokovnega nadzora zdravniške zbornice, obd. pa se glede tega tudi na izrecno vprašanje tožilstva, ni opredelila.

6. Ugotovljeno ravnanje obd. sodišče v povezavi s spredaj ugotovljenim stanjem in oceno dokazov, ocenjuje kot iskanje utemeljenega razloga za opustitveno ravnanje obd. in ne resnično ter dejansko navajanje tistega kar se je zgodilo, zato je obd. iz razlogov navedenih spredaj v tej smeri po oceni sodišča neprepričljiva in neverodostojna, obramba pa ovržena z izvedenimi dokazi.
7. Na podlagi navedenega sodišče zaključuje, da je v celoti dokazano, da je obd. Nada Cesarec kritičnega dne, kot zdravnik na dolžnosti, v ekipi nujne medicinske pomoči, ni pomagala takrat v delovni nesreči poškodovanemu
 , ki mu je glede na podan opis in sicer oplazenje oz. stik z visoko napetostjo in padec z višine, zagotovo bilo ogroženo življenje. S tem je izpolnila vse zakonske znake opustitve zdravstvene pomoči po čl. 178 KZ-1.
8. Ni dvoma, da je obd. kritičnega dne kot zdravnica bila razporejena v ekipo nujne medicinske pomoči in kot takšna je zavezana bolnikom in ponesrečencem pomagati ne samo na podlagi poklicne dolžnosti, na katero jo je vezalo dežurstvo in določila Pravilnika o službi nujne medicinske pomoči iz katerega jasno izhajajo dolžnosti ekipe in sicer, da v skladu s čl. 15 pacientu v najkrajšem času pomagajo in ga oskrbijo za nujni prevoz, pri čemer sodišče ugotavlja, da iz pravilnika nikjer ne izhaja, da gre lahko na teren pomanjkljiva ekipa in da je odločanje o tem, kakšna ekipa gre na teren v domeni zdravnika, kot si to po stališču sodišča napačno tolmači obd. Sestava ekip je natančno določena v čl. 10 pravilnika, da pa v ekipo „1B“ nujne medicinske pomoči Zdravstvenega doma Brežice sodi tudi zdravnik, pa je nedvomno ugotovljeno v postopku, tako na podlagi zagovora obd. kot tudi izpovedi direktorja . Ne glede na pravilnik in razporeditev obd. tega dne, je obd. tudi v skladu s Kodeksom medicinske deontologije Slovenije, na katerega se je v zagovoru sklicevala tudi obd. in 6. čl. tega kodeksa, obd. kot zdravnik ne sme odkloniti nujne medicinske pomoči, ne glede na to ali je na delovni dolžnosti ali ne in ne glede na to ali je za pomoč izrecno zaprosena. Delo v izjemnih razmerah, kot jih je tekom postopka želela obd. predstaviti sodišču v svoji obrambi, pa zdravnika glede na citirano določilo še posebej zavezuje. Obd. ob svojih izkušnjah ne glede na napotilo komisije zdravniške zbornice po oceni sodišča dobro prepozna nujna stanja in kritičen dogodek to vsekakor je. Splošno znano dejstvo je, da v železniških sistemih zaradi pogona vlakov teče tok z izredno visoko, življenjsko nevarno napetostjo in to obd. po oceni sodišča kot izkušena zdravnica in nadpovprečno izobražena oseba ve, zato je tudi po oceni sodišča vedela, da je

v kombinaciji padca z višine in oplazenja elektrike, v življenjski nevarnosti. Vse te podrobnosti so bile obd. opisane s strani in , zato je obd. tudi vedela, da je zoper življenje podana konkretna in objektivna nevarnost. Poškodovanemu je po oceni sodišča na kraju samem bila potrebna zdravstvena pomoč, obd. pa jo je glede na svojo vlogo dežurne tega dne in spredaj ugotovljeno možnost, zagotovo zmožna nuditi. Glede na povzetek okoliščin dr. na l. št. 29 sta tehnika nujne medicinske pomoči opravila delo strokovno in korektno, vendar slednje ne omaja sodišča v zaključku, da ob takšni za življenje izredno nevarni situaciji zdravnik, konkretno obd., ne more opustiti nudenja zdravstvene pomoči iz razloga ker zdravstvena tehnika lahko to storita enako dobro. Takšnim zaključkom, ki izhajajo tudi iz zagovora obd. sodišče v dani situaciji ne sledi in jih zavrača, obd. pa bi kot visoko usposobljena strokovnjakinja z dolgoletnimi izkušnjami, poškodovancu zagotovo lahko bolje pomagala, kot pa v tistem času mlada tehnika z pičlimi le nekajletnimi izkušnjami in ob, kot to pove tudi , očitnem pomanjkanju tovrstnih težkih primerov. V tovrstnih primerih gre izkustveno rečeno za trenutke, ki odločajo o življenju in smrti in v takšnih situacijah o tej tanki liniji med življenjem in smrtjo zagotovo odločajo izkušnje in skozi leta nabrano znanje, kar obd. po oceni sodišča in ob sprejemanju njenega zagovora v tej smeri, zagotovo ima.

9. Kaznivo dejanje je bilo z izpolnitvijo spredaj navedenih zakonskih znakov storjeno, dokončano pa z definitivno opustitvijo zdravstvene pomoči, pri čemer sodišče telefonski klic tehnikom na terenu ne šteje kot aktivno pomoč, saj bi ta bila podana a le v primeru, da je obd. fizično odšla na kraj sam že po odhodu ekipe, za kar je kot sama pove v zagovoru tudi imela možnost, pa tega ni storila.
10. Za ugotovljeno kaznivo dejanje je obdolženka tudi v celoti kazensko odgovorna. Sodišče glede na okoliščine izvršitve kaznivega dejanja ni imelo pomislekov v prištevnost in krivdo obdolženke v času izvršitve dejanja. Tekom postopka tudi ni bila ugotovljena nobena okoliščina, ki bi vzbujala v dvom v prištevnost storilke v času storitve kaznivega dejanja. Obdolženka je pri izvrševanju konkretnega kaznivega dejanja ravnala z direktnim naklepom z namenom opustitve zdravstvene pomoči. To je tudi hotela storiti, saj je iz posnetkov telefonskih pogovorov jasno razvidno, da ne namerava oditi na teren in da naj to storita tehnika, zaskrbelo pa jo je šele, ko je slišala policijske sirene in je šla k v centralo poklicati in na teren. Slednje kaže na očitno zavedanja storitve očitane kaznivega dejanja. Obd. je glede na svoje izkušnje in telefonski opis nesreče zagotovo vedela, da je poškodovani v smrtni nevarnosti, pa mu kljub temu ni odšla pomagati in tako očitano storila ter opustila svojo dolžnost. Takšno ravnanje obd. v očitnem primeru sodišče drugače kot ravnanje z direktnim naklepom, ne more oceniti, saj se je nedvomno zavedala vseh okoliščin in prepovedanosti takšnega opustitvenega ravnanja.

11. Za kaznivo dejanje opustitve zdravstvene pomoči po 187. čl. KZ-1 je zagrožena kazen zavora do enega leta. Sodišče je obdolženki glede na vse okoliščine dejanja izreklo kazen zavora. Gre za kaznivo dejanje s hudimi možnimi posledicami, kot glavna kazen pa je predviden zavor. Pri obdolženki sodišče glede na vse okoliščine obravnavane zadeve, ni našlo tistih okoliščin, ki bi jih lahko upoštevalo za milejše obravnavanje v smislu sankcije opominjevalne narave. Pri dejanju je izkazan direktni naklep, kar je najvišja stopnja kazenske odgovornosti, za dejanje pa se je obd. odločila kljub zavedanju, da z opustitvijo pomoči lahko pride do najhujše posledice zoper življenje poškodovanca. Z angažiranjem obd., kot strokovnjakinje z dolgoletnimi izkušnjami bi se mogoče posledice nesreče lahko preprečile ali omilile oz. bi se lahko zmanjšala škoda.
12. Dejstvo je tudi, da je obd. tako po kritičnem dogodku kot tudi tekom postopka pokazala skrajno nekritičen odnos do izvršitvenega dejanja, saj je opravila vrsto dejanj, ki naj bi po oceni sodišča zakrila obd. opustitev pomoči in prikazala, da je v konkretnem primeru ravnala z vso dolžno skrbnostjo in poklicno etiko. Tako je kljub življenjski ogroženosti poškodovanca tehnikoma dvakrat izrecno naročila, da poškodovanca pripeljeta na plato, pri čemer ji ogroženost poškodovanca in reakcijski čas do bolnišnice, očitno nista bila tako pomembna. Poškodovanca je prav tako v bolnišnici obiskala, čeprav ga ni oskrbela in s prihodom v bolnišnico ta ni bil več v pristojnosti obd. ampak osebja bolnišnice, da bi si ta obisk potem tudi lahko zaračunala v višini 3,08 EUR (izpis ZZS na l. št. 41 spisa). Obe navedeni dejanji sta po oceni sodišča skrajno zavržni in kažeta na to, da je obd. v tej smeri, za zaščito lastne integritete, tako poklicne kot tudi osebne, pripravljena iti celo tako daleč, da ogrozi življenje tretjega, tujo nesrečo pa izrabi za kritje lastnih napak. Obd. je po oceni sodišča, več kot očitno želela ustvariti vtis svoje angažiranosti v konkretnem primeru. Prav tako je obd. z nadaljnjim popraviljem obeh internih listin nujne medicinske pomoči, tako protokola, kot tudi sprejema nujnih intervencij, zavestno želela ustvariti tudi vtis, da je imela vso situacijo pod nadzorom, pri čemer je v zagovoru pred sodiščem celo navedla, da se je o tem da bo protokol popravila pogovorila s tehnikoma, kar pa je ovrženo z izpovedjo
- ki je o tem izvedel šele čez dva dni, ko je prišel v službo. Obd. pogovor s kritičnega dne ni vseboval popravilja protokola, saj je obd. le vprašala
 - zakaj je napisal, da ni bilo zdravnice na terenu, pa ji je ta odgovoril, da drugače ni mogel napisati, saj so vsi videli kdo je bil tam. Ugotovljeno samo utrjuje zaključke sodišča, da gre pri obd. za osebo, ki je povsem nekritična tako do sebe kot do očitnega kaznivega dejanja, enako pa sodišče ugotavlja tudi po neposrednem vtisu na sodišču in obd. odnosa do sodne obravnave.
- Obd. tudi ni mogoče šteti neizkušenosti in mladostne vihravosti, nezrelosti ali pomanjkanja izkušenj v tovrstnih situacijah, saj gre za zdravnico s 36 leti delovnih izkušenj in mentorico mladim zdravnikom, ki se kot takšna zagotovo zaveda vseh posledic svojega ravnanja in le-to zna tudi ustrezno oceniti.
- Kot olajševalno okoliščino je sodišče štelo le obd. dosedanje nekaznovanost, drugih olajševalnih okoliščin sodišče ni našlo.

- 208
13. Sodišče se je ob vseh okoliščinah zadeve odločilo za izrek kazni zapora v višini šestih mesecev upošteva je hude posledice za poškodovanca, za katerega je glede na medijsko odmevnost primera sodišču znano, da je ta kasneje zaradi posledic poškodb umrl v Kliničnem centru v Ljubljani, skrajno brezbrizen način izvršitve kaznivega dejanja ter obd. odnos do storitve kaznivega dejanja tako kritičnega dne kot tudi tekom konkretnega postopka. Šestmesečna zaporna kazen je po prepričanju sodišča glede na vse okoliščine primera pravična, obd. pa se bo zamislila nad svojim ravnanjem, da kaj podobnega ne bo več ponovila.
 14. Sodišče se ob vsem tem ni odločilo slediti predlogu tožilstva v smeri izreka obd. varnostnega ukrepa prepovedi opravljanja poklica, saj po oceni sodišča za to niso izpolnjeni vsi zakonski pogoji. Obd. je po oceni sodišča s svojim naklepnim opustitvenim ravnanjem svoj poklic zagotovo izrabila, vendar sodišče v negativni prognozi njenega bodočega poklicnega ravnanja, ki je podana kot kumulativni pogoj za izrek varnostnega ukrepa, ne more mimo dejstva, da je obd. do sedaj v svoji 36 letni karieri nekaznovana in glede na podatke spisa tudi nikoli obravnavana zaradi kršenja poklicnih dolžnosti, zato se je sodišče tudi tako odločilo in obd. izreklo le glavno kazen.

Glede tč. II. izreka

15. Postopek je dokazal, da ni dvoma v to, da je obd. v obtožnem predlogu očitani listini popravila tako kot se ji očita. Slednje je obd. tudi odkrito priznala v okviru svojega zagovora, vendar sodišče meni, da pri oceni objektivnih znakov očitane kaznivega dejanja ponarejanja listin, niso izpolnjeni vsi objektivni znaki očitane kaznivega dejanja.
16. Javne listine so tiste listine, ki jih v predpisani obliki in vsebini izdajajo državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil v mejah svoje pristojnosti in dokazujejo tisto, kar se v njej potrjuje ali določa. Javna listina je lahko tudi računalniški zapis. Velja domneva, da je tisto, kar je zapisano v listini, resnično. Javno listino je mogoče opredeliti tudi kot dokument, ki evidentira pravno dejanje ali dejstvo in katerega verodostojnost potrdi organ z javnimi pooblastili
17. Obd. se očita spreminjanje obrazcev posameznih rubrik Protokola nujne intervencije in Sprejema nujnih intervencij, ki naj bi glede na očitek tožilstva bili javni listini. Tekom postopka in na podlagi Pravilnika o službi nujne medicinske pomoči je ugotovljeno, da navedena obrazca na podlagi čl. 22 pravilnika, pri svojem strokovnem delu uporabljajo ekipe za izvajanje nujne medicinske pomoči. Glede na prepričljiv in logičen zagovor obd. obrazec protokola služi kot napotnica in je namenjen anesteziologu ali kirurgu v sprejemni bolnišnici, obrazec sprejema nujnih intervencij, pa se glede na izpoved izpolnjuje vsakič, ko gre vozilo na teren.

18. Tako sodišče na prvem mestu ugotavlja, da dokumenta glede na svoj namen ne ustrezata definiciji javne listine, saj ne gre za dokumenta, ki sta izdana s strani posameznega organa, na način kot se to opredeljuje, oz ne evidentirata posameznega pravnega dejstva ali dejanja, katerega je potrdil organ z javnimi pooblastili. Pri protokolu gre za operativni dokument interne narave, ki služi le kot opis stanja poškodovanca, ki ga je oskrbela ekipa nujne medicinske pomoči in „slika“ njegovega stanja, v pomoč nadaljnji oskrbi v bolnišnici, pri obrazcu sprejema nujnih intervencij pa predvsem za evidenčne podatke posamezne intervencije. Pri obeh obrazcih sodišče ugotavlja enako tudi z neposrednim vpogledom v vsebino obrazcev.
19. Sodišče prav tako ugotavlja, da je v zdravstvenem domu Brežice, v katerem je očitno praksa tudi takšna, da gredo ekipe nujne medicinske pomoči na teren tudi brez zdravnika, do obravnavanega primera ni bilo določeno kdo izpolnjuje rubriko „anamneza, opis okoliščin“. To je v konkretnem primeru storil _____, čeprav tako obd. v zagovoru kot tudi priči _____ in _____ izpovesta, da je to v pristojnosti zdravnika. Glede na izpoved _____ in zagovor obd. je sedaj urejeno tako, da obstajata dva obrazca in sicer kadar gre celotna ekipa in kadar gresta tehnika sama. Da zdravnik rubriko anamneza izpolni tudi brez da vidi pacienta potrdi tudi priča _____ in šele pri statusu in diagnozi je potrebno videti pacienta.
20. Obd. je v svojem zagovoru je jasno povedala, da je spremenila zapisano na navedenih listinah tako kot se ji to očita in pojasnila tudi zakaj in sicer, da je to pristojnost zdravnika. Navedeno kaže na to, da obd. tudi v svojem voljnem ravnanju tega ni čutila kot preseganje svojih pristojnosti oz. spreminjanje uradne listine z namero spremeniti njeno vsebino, predvsem v delu, ki se nanaša na spremembo anamneze, katere tehnika ne izpolnujeta, ampak izključno zdravnik. Glede dopisov na obeh obrazcih, da je obd. bila dosegljiva na mobilnem telefonu, pa sodišče ugotavlja tako kot spredaj, da je obd. s takšnima pripisoma želela ustvariti vtis svojega aktivnega sodelovanja z ekipo nujne medicinske pomoči na terenu samem, o čemer se je sodišče že opredelilo.
21. Ob tako ugotovljenem stanju in podani oceni, sodišče v tem delu očitkom obtožbe ni moglo pritrditi, saj ne gre za javno listino in po oceni sodišča niso izkazani objektivni znaki očitane kaznivega dejanja, dvomljiv pa je po oceni sodišča tudi obstoj subjektivnih znakov očitane kaznivega dejanja, zaradi česar jo je tudi v tem delu oprostilo obtožbe.
22. Glede na to, da je bil obdolženka spoznana za krivo enega od očitanih kaznivih dejanj, stroške glede kaznivega dejanja ponarejanja listin po čl. 256/III KZ za katero je bila razglašena oprostilna sodba pa ni mogoče izločiti iz skupnih stroškov in gre za osebo z rednimi mesečnimi prihodki okrog 2.500 EUR, je obd. na podlagi 1. odstavka 95. člena ZKP, dolžna povrniti tudi odmerjene stroške kazenskega

postopka iz 1. do 5. točke 2. odstavka 92. člena ZKP. Dolžna pa je plačati tudi sodno takso, ki bo odmerjena po pravnomočnosti sodbe.

PRAVNI POUK:

Proti sodbi je dovoljena pritožba v petnajstih dneh od vročitve pisnega odpravka. Pritožba se vloži pri tem sodišču pisno v dveh izvodih, o njej pa odloča Višje sodišče v Ljubljani. Šteje se, da je pritožba pravočasna tudi, če je oddana zadnji dan pritožbenega roka priporočeno po pošti.

Brežice, 19. junij 2012

Zapisnikarica:
Monika Ferenčak

Sodnik:
Almir Kurspahić

